

IVO TROŠT:

Jež in žaba.

Basen.



Jež in žaba sta se borila z debelim gadom. Žaba skače samozavestno semintja, kakor če si junak zaviha rokave in išče samo še pripravnega mesta, odkoder zmagovito navali na sovražnika. Jež je strupenemu nasprotniku samo nastavljal bodice, ko mu je silil do živega; kadar se je oziral po žabi, ga je pa obdelaval z ostrimi zobmi. Žaba se mu zato posmehuje: »Ti nisi junak, kvak-kvak!« — »Po svoje!« jo zavrne mirno jež in nadaljuje boj. Žaba še zmerom stopica na levo in na desno, kakor da se ne more dovolj pripraviti. Njene priprave se je zdelo ježu že davno preveč. Zato jo vpraša: »I, kako ga pa misliš?«

»Požreti ga hočem naenkrat, pa ne šivati kakor ti, ki se bojuješ s šivanko.«

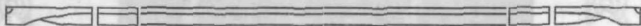
»In pa zaman, ako pogoltneš mojega in svojega nasprotnika!«

Žabi je bilo te hvale dovolj: »Seveda, seveda: Glej, tako le! Kvak!«

Prepričana, da je zaslužila ježevo pohvalo, zazija, skoči proti gadu, da ga zagrabi in požre, a gad je spretnejši: široko zine, ujame žabo v žrelo in jo počasi spravlja v svojo notranjost.

»Slabo se ti plačuje tvoje junaštvo,« modruje jež in nadaljuje boj s sovražnikom, ki se poslej ni mogel več braniti z zobmi.

Prav lahko ga je zmogel in požrl.



Smrt.

*Samotna pot,
na polju vran,
obupen vzdih —
in boj končan . . .*

Nedin Sterad.

Mrtvaški zvon.

*Otožno zvon doni,
mrtvaško pesem poje:
ne bo ga več — ne bo,
končal je težke boje . . .*

Nedin Sterad.



Polnoč.

*Polnočni mir,
vse tiho spava —
le skovir
moj svetli hram
še obletava . . .*

Nedin Sterad.

